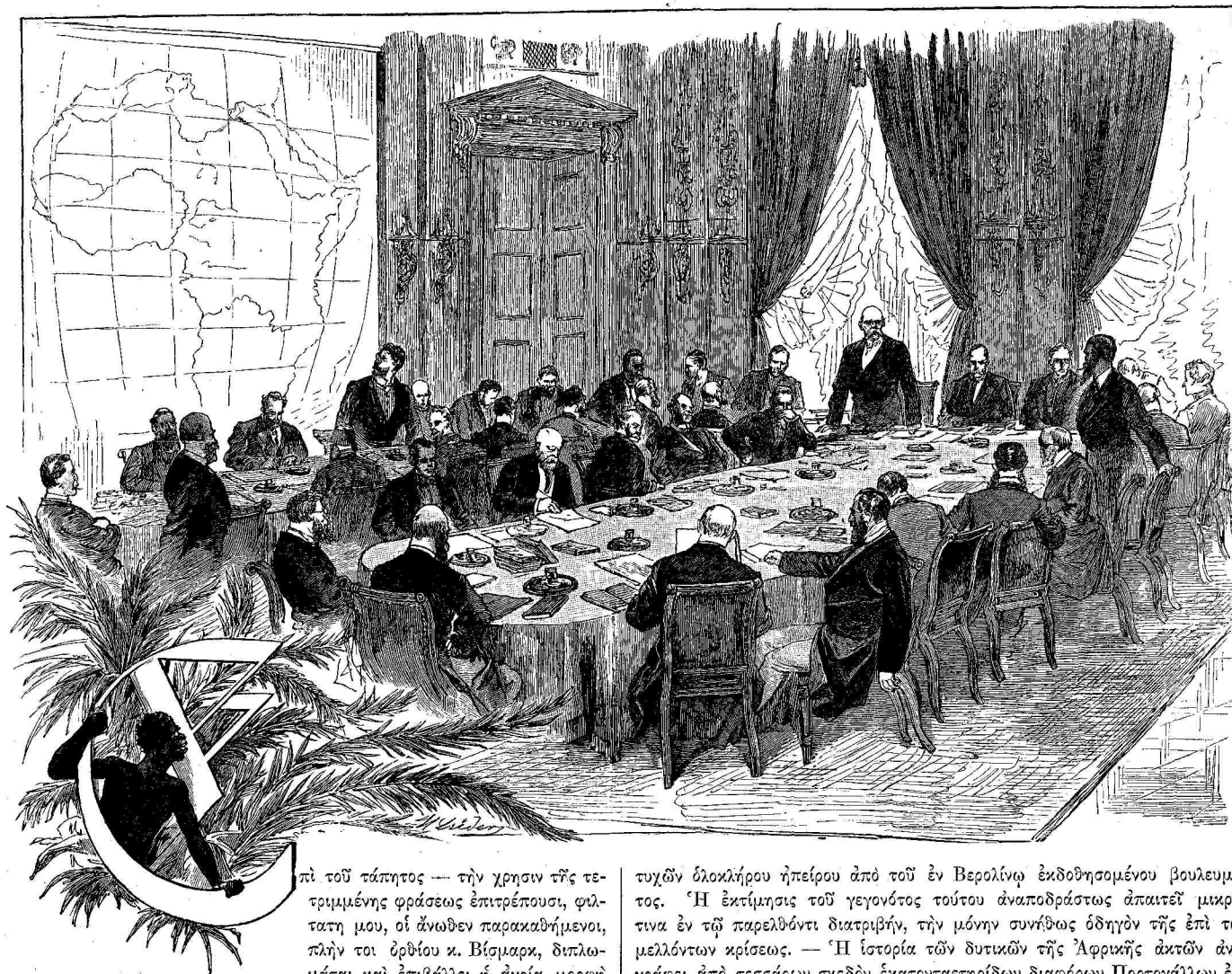

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΞ ΕΣΠΕΡΙΑΣ.

τοῦ κάτωθεν τῆς εἰκόνης ὠτακουστοῦντος τοὺς ἐγεμνίους ἀντιπροσώπους Μαύρου, ὅστις ἔσχε τὴν ἀφρικανικὴν ἰδιοτροπίαν νὰ περάσῃ διὰ τοῦ σώματός του τὸ στοιχεῖον *Ἐπιλον*, τὸ μόνον δηλ., δι' οὗ δὲν δύναται τις ν' ἀρχίσῃ ἐπιστολὴν καὶ τὸ μόνον ἀκατάλληλον ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς δί-ζυγον διὰ γυμναστικὰς ἀσκήσεις βαρβάρου, λίαν προῦτως καὶ ἀτόπως προκαλείφοντος τὸ σῶμά του εἰς εὐρωπαϊκὴν εὐκαμψίαν — ἐπὶ τοῦ τάπητος λοιπὸν τῆς διπλωματικῆς τραπέζης κείται ὡς ζήτημα τῆς ἡμέρας ἡ *περὶ Κόγκου* ἢ μᾶλλον ἡ *ἀφρικανικὴ συνδιάσκεψις*, πάντας νῦν ἐνδιαφέρουσα καὶ ἐπομένως ἀξία κατὰ τι καὶ τῆς σῆς προσοχῆς. Μὴ προκαταληφθῆς ἀπὸ τῶν παρεκβάσεων μου μηδὲ νομίσης ὅτι προτίθεμαι νὰ ὑποκλέψω τὸν πολυτίμῳ σου καιρὸν ἀφηγουμένη πράγματα, ὧν ἡ ἀγνοία δὲν ἤθελε Σε καταστήσει ἀσοφωτέραν. Δὲν γράφω μυθιστορίαν καὶ δὲν δύνασαι νὰ ἰσχυρισθῆς μετὰ τοῦ συμπολίτου μου Χάινε, ὅτι τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν ἔχω μόνον ἐστραμμένον ἐπὶ τοῦ χάρτου, τὸν δὲ ἄλλον ἐπὶ τινὰ θνητὸν, ἀλλ' ὡς ἐκεῖνος ἔξορει ἀπὸ τοῦ σαρκαστικοῦ τούτου κατὰ τῶν συγγραφέων τοῦ φύλου μας ἀφορισμοῦ μονόφθαλμόν τινα φύλῃν του, ἀναμαρτήτως δύνασαι νὰ πράξῃς καὶ σὺ τὸ αὐτό, ἀναγινώσκουσα τὰς δεκαπενθήμερους ἐκδόσεις μου μετὰ τῆς αὐτῆς τοῦλάχιστον καρτερίας, μεθ' ἧς εἰκοσάστηλον ἐν ἐφημερίᾳ λόγον πολυλόγου τινὸς ἐν Λακωνίας βουλευτοῦ, ἀφοῦ μάλιστα οὐδὲν ἄλλο σκοπῶ δι' αὐτῶν, εἰμὶ ν' ἀνακεφαλαίω ἑνίστε τὰ ἐκάστοτε ἐν τῇ *Κλειῷ* ὑπὸ διακεκριμένων λογίων γραφόμενα, νὰ ἐπεξηγῶ διὰ περιεκτικῆς ἐρμηνείας τὰς ὥραιας αὐτῆς εἰκόνας, καὶ τὸ οὐσιωδέστερον, τοὺς παρ' ἡμῖν συρμούς σκοπῶν νὰ συνιστῇ.

Ἡ ὀνωτέρω λοιπὸν σκηνογραφία ἀπεικονίζει μεγάλῃν ἱστορικὴν κρίσιν, οὐ μόνον διὰ τὴν Γερμανίαν σημαντικὴν, ἀλλὰ καὶ δι' ἅπαντα τὸν κόσμον, καὶ τὴν παγκόσμιον ταύτην σπουδαιότητα ἐπικυροῦ ἢ παρουσία ἀντιπροσώπου τῶν Ἠνωμένων πολιτειῶν καὶ ἡ μελετωμένη ἐξάρτησις τῶν

τυχῶν ὁλοκλήρου ἡπείρου ἀπὸ τοῦ ἐν Βερολίῳ ἐκδοθησομένου βουλευματος. Ἡ ἐκτίμησις τοῦ γεγονότος τούτου ἀναποδράστως ἀπαιτεῖ μικρόν τινα ἐν τῇ παρελθόντι διατριβῇ, τὴν μόνην συνήθως ὁδηγὸν τῆς ἐπὶ τῶν μελλόντων κρίσεως. — Ἡ ἱστορία τῶν δυτικῶν τῆς Ἀφρικῆς αὐτῶν ἀναγράφει ἀπὸ τεσσάρων σχεδὸν ἑκατονταετηρίδων διαφόρων Πορτογάλων ἐμπόρων περιπλανήσεις, ἀκουσίους κατόπιν ἀνακαλύψεις, ἐπικερδεστάτας βραδύτερον ἐμπορίας καὶ ἐπὶ τέλους συντηρητικὰς ἐν ὀνόματι τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς προτεραϊότητος κατακτήσεις διὰ τῆς αὐτοσχεδίου τῶν ἐμπορικῶν πρακτορείων μεταβολῆς εἰς στρατιωτικὸς σταθμούς. Ἡ διάδοσις τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ ἡ σύγχρονος ἐξάσκησις τῆς δουλεμπορίας ἀπέβησαν ἐπικερδέσταται συναλλαγὰι καὶ ἡ πρωτεύουσα τοῦ Κόγκου Σὰν Σαλβατώρ ἤκυμαζε πρὸ δύο ἑτὶ αἰώνων μετὰ τεσσάρων μυριάδων κατοίκων, ἀναδειξάντων μάλιστα ἀπιστεύτως νεωτεριστὰς καὶ τολμητίας βασιλεῖς, ἐκδιώξαντας ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ καὶ ἱεραποστόλους καὶ ἀρμοστὰς καὶ παντοίους ἄλλους εὐρωπαϊκοὺς φωτοδότας καὶ προστάτας. Ἄγγλοι, Γάλλοι καὶ Ὀλλανδοὶ συνητηδίησαν βραδύτερον μετὰ τῶν Πορτογάλων ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐδάφους, ἀνίσους ἐκπολιτιστικῆς ὑπεροχῆς ἀντιζηλίας δι' αἵματοχυσίων διεκδικούντες καὶ ἀπλήστως ἐν τῷ μεταξύ ἐκμεταλλευόμενοι τὰ πλούτη τῆς ἀπερόντου χώρας ἄνευ οὐδεμιᾶς δυστυχῶς πραγματικῆς πρωτοβουλίας πρὸς ἐσωτερικὴν αὐτῆς διοργάνωσιν. Τῇ ἀληθείᾳ ἡ Ἀγγλία μόνη κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος ἐπραγματώσεν ἐν μέρει τὰς εὐχὰς μεγαθύμων καὶ φιλανθρωπῶν τέκνων τῆς, κατ' οὐδὲν ἐν τούτοις συντελέσασα πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν εὐρωπαϊκῶν παραπόνων, μεγεθυνομένων σὺν ταῖς ἰδίαις αὐτῆς ἐμπορικαῖς καὶ κατακτητικαῖς ὠφελείαις. Ἐπέπρωτο δ' ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν Γαλλία καὶ Γερμανία νὰ δώσωσιν αὐτῇ διδάγματα μεγαλειτέρου σεβασμοῦ πρὸς ἀπρόοπτους τινὰς συμμαχικοὺς συνδυασμούς, δι' ὧν ὁ ἀσκηρῆστος σιδηροῦς Ἀρχιγραμματεὺς δοκιμᾷ νὰ ἐπιδέσῃ τὸν λαμπρότερον ἀδάμαντα εἰς τὸ στέμμα τῆς διπλωματικῆς ἀγχινοίας του, παρεχούσης τὴν φορὰν ταύτην ὁμετρον στάδιον χρησιμοποίησεως τῆς ὑπερεκχειλιζούσης τὴν μέσσην Εὐρώπην βιομηχανικῆς παραγωγῆς καὶ εὐρύτατον ἔδαφος ἀζημίου ἐγκαταστάσεως εἰς τοὺς ἀλλαγοῦ ἀποικίζοντας συμπολίτας του.

Ἐκεῖ λοιπὸν, ἐν τῇ αὐτῇ πόλει καὶ τῷ αὐτῷ μεγάρῳ καὶ τῇ αὐτῇ

ἐτι αἰδοῦση, ἔνθα πρὸς ἐπταετίας ἐτέθησαν αἱ βάσεις τοῦ ἐν Ἀνατολῇ καθεστώτος, διανεμόνται νῦν ἀδορύτως οἱ κρατικοὶ τῆς γῆς ὑδρόπυλτοις ἐκτάσεις, καθ' ὃν τρόπον ἀφγοῦνται τὸ πρᾶγμα αἱ ἐφημερίδες, εἰς ἃς καὶ Σε παραπέμπω, φιλότῃ μου, ἀπαυδήσασα ἐκ τῆς ἀφρικανικῆς ταύτης ἐκδρομῆς μου καὶ μὴ εὐρίσκουσα ἀνὰ τὰς ἐρήμους δημοσιογραφικὴν δάφνην.

Ἡ ἀπὸ τινος περὶ *αὐτοκινήτων τραπεζῶν* πολλοὺς παρ' ὑμῖν διασχολοῦσα φήμη καὶ πειραματικὴ τοῦ πράγματος ἐξέτασις ἔδωκέ μοι ἀφορμὴν εἰς περισυλλογὴν ὀλίγων τινῶν περὶ *πνευματισμοῦ* σημειώσεων, ὡς ἐπιλόγου τῆς χαριεστάτης διατριβῆς τοῦ κ. Ἰ. Σκυλίσης καὶ εἰσαγωγῆς εἰς διεξοδικωτέραν τοῦ κ. Α. Ρ. Ραγκαβῆ μελέτην, ἣν ἡ *Κλειὼ* προσεχῶς θέλει δημοσιεύσει.

Φαίνεται ὅτι καὶ ὁ *πνευματισμός*, πάσης ἄλλως ἐπιστημονικῆς βάσεως στερούμενος, ἐμελλεν ἐπὶ τέλους, περιπεσὼν εἰς τὰς χεῖρας τῶν ταχυδακτυλογράφων, νὰ ἀπαγομνωθῇ ὅλης τῆς ἐξωτερικῆς καὶ ἐπιπλάστου αἰγλης του. Πρὸ πολλῶν ἐτῶν πολυάριθμοι φιλόσοφοι, φυσιοδίφαι καὶ ἱατροὶ διεκίρουν, ὅτι τὰ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως γνωστὰ αὐτοῖς καταστάματα πειράματα τῶν *πνευματιστῶν* δὲν εἶνε δυνατόν νὰ γίνωσιν ἀντικείμενα ἐπιστημονικῆς ἐρευνῆς, μὴ ἐχούσης οὔτε ἀφορμὴν, οὔτε τὰ μέσα καὶ τὴν δύναμιν πρὸς ἐξήγησιν τῶν ὑποτιθεμένων ἐκείνων φαινομένων. Ἐκείνος μόνον ὁ φυσιοδίφης, ὅστις κατὰ τύχην θὰ ἦτον ἐξ ἴσου ἐπιτήδειος καὶ εὐφυῆς ταχυδακτυλογράφος, θὰ κατώρθων νὰ ἀρῇ τὸν περικαλύπτοντα τὸν πνευματισμὸν πέπλον καὶ ν' ἀποκαλύψῃ τὰ μυστήρια αὐτοῦ.

Μετ' ἀλληλοδιαδόχους ἤττας οἱ πνευματισταὶ περιορίσθησαν βαθμυδὸν εἰς στενωτέρους κύκλους, ἐὰν δὲ ἔμειναν ἐνιαχοῦ λείψανα τοιαῦτα τῆς θαυματουργικῆς ταύτης τέχνης, σημαίνει ὅτι οἱ νεκρομάντις οὗτοι εἶνε προνοησμένοι δι' ἐκτάκτου ταχυδακτυλογραφικῆς ἱκανότητος. Δὲν εἶνε λοιπὸν ἀπορον, ἂν εἰς Slade κατώρθωσεν ἐν τοῖς ἡμετέροις ἀκόμη χρόνοις νὰ κινήσῃ τὸν θαυμασμὸν οὐκ ὀλίγων γηραιῶν καθηγητῶν τῆς Λειψίας καὶ νὰ ὠδήγησιν τὸν ἀποθανόντα περιώνυμον μὲν, ἀλλὰ καὶ λίαν ἐκκεντρικὸν καθηγ. Zöllner εἰς τὴν παραδοχὴν τετάρτης διαστάσεως. Μετὰ τὰ τέως γινόμενα πειράματα εἶνε ἀδύνατον πλέον νὰ κινήθῃ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινῶς τὸσον, ὅσον ἐγένετο κατὰ τὸ 1870. Καὶ ἐν τούτοις ὑπάρχουσιν ἐτι πανταχοῦ σκληροτράχηλοι πνευματισταὶ καὶ πολυάριθμοι σύλλογοι ἐξοριστῶν, δὲν εἶνε δὲ δύσκολον νὰ ὀρίσῃ τις τὰ στοιχεῖα καὶ τὰ ἄτομα, ἐξ ὧν ἀποτελοῦνται. Τὸ μέγιστον αὐτῶν μέρος εἶνε γυναικες πάσης ἡλικίας, ὁ δὲ κορμὸς ἀποτελεῖται ἐκ βαλαντιοτόμων ἀποστόλων καὶ ἐκ ποικίλου ὄχλου ἡτατημένων. Μεταξὺ τῶν τελευταίων τούτων ὑπάρχουσι τῶν ὄντι πολλὰ ψυχὰ ἀνάγκην παρηγορίας ἔχουσαι καὶ ἰδέας πρωτοτύπου καὶ ἀσαφεῖς, ἐτι περισσότεραι συγκεχυμέναι κεφαλαί, ἀκριτοὶ καὶ φαντασιώδεις φύσεις μεθ' ἡδονῆς ἀπατᾶσαι ἑαυτάς, ἀποτυφλούμεναι ὑπὸ τῶν ὑποτιθεμένων ἐπιστημονικῶν θεωριῶν τοῦ πνευματισμοῦ καὶ ἐν τῇ διαρκῇ ἐξαφιν γλιγομένη εὐπιστίᾳ τῶν ἀνεγόμενων νὰ διαφθερίηται καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς καλαιουδαισίας τῶν διὰ τῆς ἀηδοῦς χυδαίουτος καὶ ἀποτροπαίου ἡλιθιότητος τῶν πάντοτε θεατρικῶς γινόμενων πειραμάτων τῶν πνευματιστῶν. Ὁ ταχυδακτυλογράφος λέγει ἀπροκαλύπτως, ὅτι ἐξασκεῖ τέχνην, ἣν μετὰ κόπου ἐξέμαθε καὶ δι' ἧς ἐλπίζει ν' ἀποκτήσῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα, ὁ πνευματιστὴς τοῦναντίον προσπαθεῖ ἔχων τὸν αὐτὸν ἀργυρολογικὸν σκοπὸν νὰ περιβάλλῃ ἑαυτὸν διὰ τῆς αἰγλης τοῦ μυστηριώδους καὶ ὑπερφυσικοῦ.

Ἀπὸ τῶν ταχυδακτυλογραφῶν μεταβαίνουσα εἰς τοὺς ποιητὰς καὶ ζωγράφους ὁδηγῶ τὴν προσοχὴν Σου εἰς τὴν λαμπρὰν εἰκόνα τῆς *Ἰριγενείας ἐν Ταυρίδι* ὑπὸ Ἐδμόνδου Κανάλδ. Ἡ μορφή τῆς Ἰριγενείας τοῦ Γκαῖτε παντοίων καλλιτεχνημάτων παραστάσεις παρέσχεν εἰς τὴν φαντασίαν τῶν τεχνιτῶν, ἐλεγκόντων ἰδιαζόντως τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν μονήρης ἡ ἱέρεια τῆς Ἀρτέμιδος παρὰ τὴν αὐτὴν ἐνδυμεῖται μετὰ πόθου τὴν πατρίδα. Ἐν τῷ σκιερῷ τῆς θαλάσσης ὕμῳ ἀνυψοῦται ὁ ναὸς τῆς θεᾶς καὶ περὶ αὐτὸν μεγαλοπρεπεῖς κυπάρισσοι καθιστῶσι πλήρως μυστηρίου τὸ ρωμαντικὸν τοῦ μύθου λυκόφως. Τοὺς ὠραίους στίχους τοῦ Γκαῖτε, ὡς συντελοῦντας εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἀπὸ τῆς εἰκόνης ἐντυπώσεως τοῦ βλέποντος αὐτὴν, παραθέτω κατὰ τὴν λαμπρὰν μετάφρασιν τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Ρ. Ραγκαβῆ:

„ξένη μένω πάντοτε·

ὁ πόντος μὲ χωρίζει τῶν φιλάτων μου·
μακρὰς ἡμέρας ἴσταμαι εἰς τὴν ἀκτὴν,
καὶ ἡ ψυχὴ μου τὴν Ἑλλάδα μου ζητεῖ·
Ἄλλ' εἰς τοὺς στεναγμούς μου ἀποκρίνεται
τὸ κύμα τοῦ πελάγους τὸ βαρὺγδοῦπον.
Οὐαὶ τῷ ὅστις τῶν γονέων του μακρὰν,
τῶν ἀδελφῶν, ζῇ μόνος! Εἰς τὰ χεῖλη του
συντριβ' ἡ λύπη τῆς ζωῆς τὴν κύλινκα·
μακρὰν φοιτᾷ πάντοτε αἱ φροντίδες του
πρὸς τοῦ πατρὸς τοὺς οἴκους, ὅπου τ' οὐρανοῦ

ὁ ἥλιος τὸ πρῶτον τῷ ἡνέωξε
τὴν ἔκτασιν, καὶ ὅπου ἐν ταῖς παιδιαῖς
ἐμῆλικας συνῆπτον οἱ γλυκεῖς δεσμοί.“

Ἀπὸ τῆς ἀρχαίης γαλήνης, ἣν ἀποπνέει πᾶν καλλιτέχνημα ἀναπαριστῶν σκηνὰς τῆς ἐλληνικῆς μυθολογίας, ἀποσπώμενον δὲν μεταπίπτει τὸ βλέμμα τοῦ Ἑλλήνος ἀναγνώστου ὡς εἰς ξένον θέαμα, ὅσῳκις ἡ χριστιανικὴ ζωγραφικὴ τὰς πρωτογενεῖς μάλιστα τῆς θρησκείας ἡμῶν καὶ ποιητικαυτάτας σκηνογραφίας ἀνελίσσῃ. Ἡ πολλαχῶς τὸ νέον θρησκευμα ἐξυπηρετήσασα ἐλληνικὴ παράδοσις καὶ γλῶσσα δικαίως παρέχει εἰς πᾶσαν ἐνδοσυϊδῇ κάρδιαν ποικίλα δέλητρα συνειρμῶ τοῦ ἀρχαίου καὶ νεωτέρου κόσμου, ἐφ' ὅσον δικαιολογῇ τοῦτο ἡ ἀνθρωπινωτέρα τῶν γλωσσῶν καὶ ἡ θειότερα τῶν θρησκειῶν. Ὁ χαριετισμὸς τῶν ἀγγέλων πρὸς τοὺς ποιμένας, ἡ ἐπιβλητικὴς κατανυκτικὴ ἐκείνη τῶν οὐρανίων ὠδή: „*Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία*“ εἶνε οἰκειότερα καὶ τῶν λυρικωτέρων τῆς ἀρχαίουτος τόνων εἰς τὴν συγκινουμένην ἡμῶν καρδίαν, ἀφ' οὗ διὰ ταύτης εὐηγγελίσθη το ὑψηλότερον τῶν διδασμάτων, ἡ πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπη. Ταύτην δὲ τοῦ χαριετισμοῦ τὴν στιγμὴν προσεπάθησεν ὁ καλλιτέχνης ν' ἀποτυπώσῃ ἐν τῇ *Γεννήσει τοῦ Χριστοῦ*, ἐξαισίου ὄντως καλλιτεχνήματι, ὅπερ συνδυάζει, κατὰ τὴν γνώμην τῶν πρώτων ἐν Βερολίῳ αὐτοπτῶν αὐτοῦ τεχνοκριτῶν, τὴν ἐπιτυχίαν ἀμιμήτου εὐρυθμίας καὶ ὑπερφουῶς ἅμα ἐπιβολῆς.

Ἄλλ' ἤθελες μεμφιμοίρως δῆξαι τὰ χεῖλη, ἂν φυλλομετροῦσα τὴν *Κλειὼ* οὐδὲν εὐρισκας ἐν αὐτῇ οὔτε ὑπάρχον οὔτε λεγόμενον περὶ ἐλλήνων καλλιτεχνῶν, καὶ δικαίως ἐπαναλάβει παλαιὰ Σου παράπονα περὶ τῆς τύχης ἡμῶν, καταδεδικασμένων νὰ θαυμάζωμεν μόνον τῶν ἀλλογενῶν τ' ἀριστοτεχνήματα, ἐφ' ὅσον οὐδὲν ἡμεῖς οἱ νεώτεροι ἐν τῇ τέχνῃ πρὸς ἐπίδειξιν ἔχομεν. Θάρρει ἐν τούτοις, φιλότῃ μου, διότι ἀπὸ τινος δικαιούμεθα μεγαλοφώνως ν' ἀναγινώσκωμεν τὴν φιλελληνικὴν ἐκείνην προφητείαν τοῦ Σατοβριάνδου, καθ' ὃν πιδανῶς ἡμέραν τινὸς πολλὰ θά διδάξωμεν τοὺς παρ' ὧν νῦν διδασκόμεθα. Ἡ πλήρης χάριτος ἐλληνικῆς μικρὰ τῶν μικρῶν παθημάτων εἰκὼν εἶνε ἔργον τοῦ Γεωργίου Ἰακωβίδου, Ἑλλήνος ἐκ Λέσβου, πρὸ δεκαετίας μαθητοῦ τῆς ἐν Ἀθῆναις Σχολῆς τῶν τεχνῶν καὶ κατόπιν τῆς ἐν Μονάχῳ καλλιτεχνικῆς Ἀκαδημίας, νῦν δ' ἐνὸς τῶν μάλιστα διακεκριμένων ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ ζωγράφων. Οἱ ἐν τῇ βαυαρικῇ πρωτεύουσὶ ὁμογενεῖς καλλιτέχναι, ὧν τὰ ἔργα φιλοστόργως καὶ μετ' εὐνοήτου ὑπερφανείας θὰ προτιμῶνται πάντοτε ὑπὸ τῆς *Κλειῶς*, σκοπούσης πολλαχῶς ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἀναγνώστων αὐτῆς, παρέσχον μέχρι τοῦδε τὰς ἐνθαρρυντικωτέρας ἐνδείξεις τῆς ἐλληνικῆς ἐν τῇ τέχνῃ ἰδιουφίας, ὅταν μάλιστα ὑπερόρου ἀναπτύξεως κοινὸν δεόντως ἐκτιμᾷ καὶ οὐδέποτε παραγνωρίζει τὴν ἀληθινὴν ἀξίαν. Καὶ ἀτενίζουσα πρὸς τὸ ζωηρὸν ἐκεῖνο ζωγράφημα, εἰς ὁποίας ἄρα γε ἀναπολήσεις τῆς γλυκείας τῶν παιδικῶν ἡμῶν χρόνων ἡλικίας ἐβυθίσθη, ὅτε ἡ αἰμαβόρος ἐγγείρησι, τὸ τρύπημα τῶν αὐτιῶν, ἀνατεθειμένη εἰς τὴν ἀγέλαστον μάμμη, ἐξετελεῖτο τόσον ἐπιτηδείως καὶ ἅμα ἀπανδράπως, ὥς εἰ ἀνουςίος τις προπαιδεῖα εἰς τὰς μεταγενεστέρας ἰθδικὰς ἡμῶν, καὶ ὕλικός τῶν ἀνδρῶν, ἀποκαρτερήσεις, τὰς παντοειδεῖς δηλονότι πρὸς καλλωπισμὸν ἀνησυχίας καὶ φροντίδας καὶ τὰς ἀμετρήτους δυσίας [εἰς τὸν βωμὸν τοῦ παντοκράτορος Συρμού; Ἄλλ' ἂν Σὺ εἰς τοιαύτας ἀναμνήσεις ἐντρυφῇς, εὖρον καὶ ἐγὼ ἐκ τῶν τελευταίων τούτων λέξεών μου ἀφορμὴν νὰ διξῶ τὸ εὐαισθητότερον τῶν ζητημάτων, νὰ προοιμιασθῶ δηλονότι ὀλίγα τινὰ σήμερον περὶ τῶν Συρμῶν ἐκτιθεῖσα τὸν τρόπον, δι' οὗ θὰ ἐπιληφθῶ ἐν τῷ προσεχῇ φυλλαδίῳ τῆς ἐρμηνείας τῶν νῦν καὶ τότε παρατεθησομένων εἰκόνων. Ἀπέχω σήμερον τοῦ τολημοῦ τούτου ἐγγειρήματος, οὐχὶ μήπως φοραθῶ καινοτομοῦσα — ὡς ἴσως δι' ὀχλορυσθῇσονται τινες — ἐνῶ πρὸ μίθς καὶ πλέον δεκαετηρίδος ὁ Νέστωρ τῶν παρ' ἡμῖν δημοσιογράφων σεμνότετα διὰ τῶν

Μυρίων Ὅσων του χαριετισμῶν προσεξέλωσε καὶ τοὺς μᾶλλον ἀδυσωπήτους κριτάς, ἀλλ' ὡς μὴ γνωρίζουσα ἐτι ἂν ἦνε φρόνιμον ν' ἀρχίσω, προβλέπουσα ὅτι ἐνεκα ἀμελείτου τυπογραφικῆς ἀνάγκης θὰ Σε παρα-

πέμψω αἴφνης εἰς τὸ ἀμέσως προσεχὲς φυλλάδιον· καὶ ἔπειτα κατὰ τὰ Δωδεκάμερα αἱ πρὸς τὴν ψαλίδα καὶ τὴν βελόνη σχέσεις Σου, ὡς ἔλλη νίδος χριστιανῆς, ἐντείνονται μέχρις ἐχθροπαθείας.

Θ' ὁνεχθῆς βεβαίως ἐκ τῶν προτέρων τὴν χρῆσιν καινοφανῶν τινῶν λέξεων, ὅσον καὶ ἂν τὸ ὑπάρχον τῆς γλώσσης ἡμῶν λεξιλόγιον εἴνε ἐπαρκέστατον διὰ τὸ γυναικεῖον στόμα. Διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον, ἦτοι πρὸς ἀπαλλαγὴν

ἡλωσικῶν παρατηρήσεων ἀναφερομένων κτλ. . . ., ἐφρόντισα νὰ θεωρακισθῶ ὅπισθεν τῶν λησμονηθειῶν τοῦ Κοραῆ συμβουλευῶν, ὡς ὡς ἀντιστάθμισμα τῶν συρρικνῶν νεωτερισμῶν μου ἐξέδραψε, συνέλεξε, ἀπεθσαύρισε καὶ θὰ δημοσιεύῃ κατὰ καιροῦς ἡ Κλειώ. Κατὰ ταῦτα λοιπὸν Σοὶ γνωστοποιῶ ὅτι ἀπὸ τίνος ἐν τῇ σεμνῇ γερμανικῇ κοινωνίᾳ μεγάλη φροντίς καταβάλλεται πρὸς ἔσσαν οἷόν τε πλησιέστερον συνδυασμὸν τῶν διαφορῶν κατὰ τὰς διαφορὰς τοῦ ἔτους ὥρας συρμῶν. Οὕτω τὰ

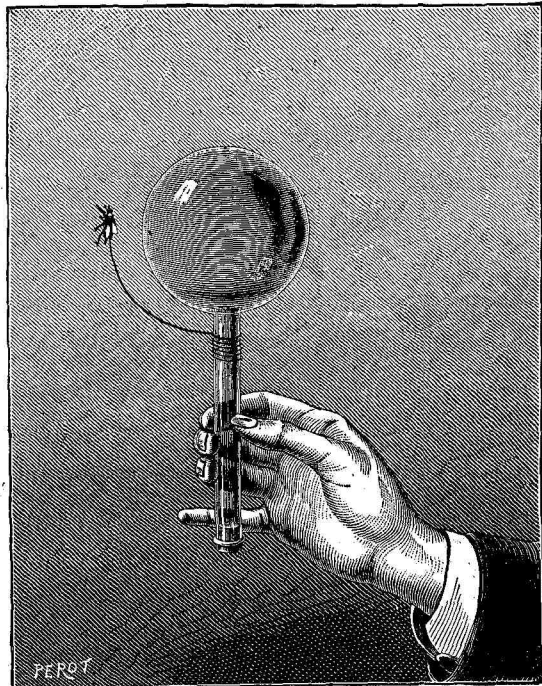
Ἐπὶ τοῦτοις ἔχε ὑπομονὴν μέχρι τοῦ τέλους τῶν ἑορτῶν, ὅτε θὰ ἐπανέλθω πρακτικώτερα καὶ πολυλογώτερα εἰς τὸ θέμα, ἐνῶ ἐν τῇ μεταξὺ μένω

ἡ αἰωνίως Σὴ
ΜΑΤΑΙΟΤΗΣ ΠΕΡΙΕΡΓΟΥ.

ΔΙΑΧΥΣΙΣ.

Μεταξὺ πολλῶν ἄλλων, πλὴν τῆς εἰς τὰ σχολεῖα φοιτήσεως, παραγόντων τῆς ἐν Γερμανίᾳ αὐξήσεως διανοητικῆς τοῦ κοινοῦ ἀναπτύξεως, εἶνε καὶ τὸ πολλαχῶς ὑπὸ τοῦ τύπου ἀναρριπιζόμενον ἐνδιαφέρον αὐτοῦ εἰς ζητήματα παντοίας ὕλης καὶ ὅπωςδὴποτε συνδεόμενα πρὸς τε τὰς καθημερινὰς χρείας καὶ τὰς ἄλλας προόδους τῆς τέχνης καὶ ἐπιστήμης καθόλου, καὶ τὴν θρησκείαν καὶ βιομηχανίαν ἰδίᾳ. Κατὰ τὰς μακρὰς τοῦ χειμῶνος νύκτας, ὡς ἕκαστος οἰκογενειάρχης φροντίζει νὰ καθιστᾷ εἰς τὰ βαθυδὸν ἀναπτυσσόμενα τέκνα του θερπνότερας, παρέχων αὐτοῖς μετὰ ἐπιπόνου σχο-

λικὴν ἐργασίαν ἄλλας εὐαρέστους καὶ ἐλαφρὰς ἀσχολίας, ἐπενοήθησαν παιδιαί τινες κατ' ἐξοχὴν συνεννοῦσαι τὸ θερπνὸν σὺν τῷ ὠφελίμῳ, ὃν θέλομεν δημοσιεύει συνεχῶς τὰς μᾶλλον περιέργους συνοδευόμενας καὶ διὰ τῶν οἰκειῶν εἰκόνων.

Ἡ ἀνωτέρω εἰκὼν παρίστησι λίαν περιέργον πείραμα, τὴν κατασκευὴν τοῦ πρωτογενοῦς, ἀλλ' οὐχὶ ὅλως διόλου ἀχρήστου μικροσκοπίου, ἥτις εἶνε ἀπλουστάτη· ἀρκεῖ μόνον νὰ λάβωμεν κοίλην ὑαλίνην σφαῖραν, ἣν πληροῦμεν ὕδατος, καὶ νὰ τοποθετήσωμεν τὸ ἀντικείμενον, ὅπερ θέλομεν νὰ παρατηρήσωμεν, καθὼς δεικνύει ἡ εἰκὼν, ἦτοι τοιουτοτρόπως, ὥστε ἡ σφαῖρα νὰ ἴσταιται μεταξὺ τοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ τοῦ παρατηρούμενου ἀντικειμένου. Τοῦτο φαίνεται κατόπιν πολὺ μεγαλειότερον εἰς τὴν ἀντίθετον πλευρὰν τῆς σφαίρας.

Παιδικὴ πονηρία. Ἀπὸ τώρα πλέον, παιδάκι μου, πρέπει πάντοτε καὶ μὲ ὅλους νὰ ᾄσαι εὐγενῆς καὶ περιποιητικὸς εἴτε ἔχομεν, εἴτε δὲν ἔχομεν συναναστροφὴν, ἔλεγε μία μήτηρ νουθετοῦσα τὸν μικρὸν τῆς υἱόν.

— Πολὺ καλὰ, μητέρα μου, ἀλλὰ ἐσὺ δὲν φέρεσαι ἔτση εἰς ὅλον τὸν κόσμον

— Πῶς; Δὲν φέρομαι ἐγώ;

— Βέβαια! νά, ὅταν ἔρχονται ἡ θείαις, ὅλο ταῖς παρακαλεῖς νὰ παρουν ἀκόμα, κὶ ἕνα ἄλλο γλυκύσμα, ἀμὰ ἐμένα καμμιὰ φορὰ ὡς τώρα γι' αὐτὸ δὲν με παρακάλεσες!

ΜΙΚΡΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ — Πρὸς τοὺς κυρίους Α, Β, Γ, Δ, Ε, Ζ, Η, Θ, Ι, Κ, Λ, Μ, Ν, Ξ, Ο, Π, Ρ, Σ, Τ, Ι, Φ, Χ, Ψ, Ω . . . πα-
ρακαλουμένους ἡπαξ διὰ παντὸς νὰ μὴ πέμπωσιν ἡμῖν στίχους πρὸς δημοσίευσιν, ἂν δὲν παρακληθῶσι πρὸς τοῦτο δι' ἐπιστολῆς τοῦ Ἐκδότη.

Ἐκδότης Π. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ ΖΥΓΟΥΡΗΣ.

Τύποις Bär & Hermann, ἐν Λειψίᾳ. — Χάρτης ἐκ τῆς Neue Papiermanufaktur, ἐν Στρασβούργῳ. — Μελάνη Frey & Senning, ἐν Λειψίᾳ.